Europeiska unionens
officiella tidning

L 124

femtiosjunde årgången

Svensk utgåva

Lagstiftning

25 april 2014

Innehållsförteckning

I *Lagstiftningsakter*

DIREKTIV

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt** ([1]) 1

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 418/2014 av den 24 april 2014 om ändring av bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 om farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel vad gäller substansen ivermektin** ([1]) 19

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 419/2014 av den 24 april 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 22

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 420/2014 av den 24 april 2014 om avslutande av det tillfälliga stoppet för ansökningar om importlicenser för sockerprodukter inom vissa tullkvoter 24

([1]) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

2014/226/EU:

★ **Rådets genomförandebeslut av den 14 april 2014 vad gäller förlängningen av perioden för rätt till audiovisuella samproduktioner enligt artikel 5 i protokollet om kulturellt samarbete till frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan** 25

2014/227/EU:

★ **Kommissionens genomförandebeslut av den 24 april 2014 om avslag på ansökan om godkännande av vissa verksamma biocidämnen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012** [1] 27

Rättelser

★ **Rättelse till Slutgiltigt antagande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2014** (EUT L 51, 20.2.2014) 30

[1] Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/52/EU

av den 16 april 2014

om ändring av direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ([4]) har genom införandet av minimikrav medfört att principerna för miljökonsekvensbedömningar av projekt har harmoniserats, när det gäller vilka projekt som bör bli föremål för bedömning, exploatörens huvudsakliga skyldigheter, bedömningens innehåll och ansvariga myndigheters och allmänhetens deltagande, och det har bidragit till att skapa en hög skyddsnivå för både människors hälsa och miljön. Medlemsstaterna får fastställa strängare skyddsåtgärder i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

(2) I kommissionens meddelande av den 30 april 2007 med titeln halvtidsöversyn av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram och i den senaste rapporten från kommissionen av den 23 juli 2009 om tillämpningen av rådets direktiv 85/337/EEG ([5]), föregångaren till direktiv 2011/92/EU, betonades behovet av att förbättra principerna för miljökonsekvensbedömningar av projekt och av att anpassa direktiv 85/337/EEG till de kraftigt förändrade politiska, rättsliga och tekniska förhållandena.

([1]) EUT C 133, 9.5.2013, s. 33.
([2]) EUT C 218, 30.7.2013, s. 42.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).
([5]) Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, 5.7.1985, s. 40).

(3) Direktiv 2011/92/EU behöver ändras för att förbättra kvaliteten på miljökonsekvensbedömningsförfarandet, anpassa det förfarandet till principen om smart lagstiftning och öka samstämmigheten och synergierna med annan EU-lagstiftning och EU-politik, samt strategier och politik som utarbetats av medlemsstaterna på områden med nationell behörighet.

(4) För att samordna och underlätta bedömningsförfaranden för gränsöverskridande projekt och, särskilt, för att genomföra samråd i enlighet med konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang av den 25 februari 1991 (Esbokonventionen), får de berörda medlemsstaterna, på grundval av principen om lika representation, kunna inrätta ett gemensamt organ.

(5) De mekanismer som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 347/2013 ([1]), (EU) nr 1315/2013 ([2]) och (EU) nr 1316/2013 ([3]), som är relevanta för infrastrukturprojekt samfinansierade av unionen, kan även underlätta genomförandet av kraven i direktiv 2011/92/EU.

(6) Direktiv 2011/92/EU bör även ses över på ett sätt som säkerställer att miljöskyddet förbättras, resurseffektiviteten ökar och hållbar tillväxt stöds i unionen. I detta syfte är det nödvändigt att förenkla och harmonisera de förfaranden som fastställs i direktivet.

(7) Under de senaste tio åren har miljöfrågor, såsom resurseffektivitet och hållbarhet, skydd av biologisk mångfald, klimatförändringar och risker för olyckor eller katastrofer, blivit en viktigare del av det politiska beslutsfattandet. De bör därför även utgöra viktiga delar i bedömnings- och beslutsprocessen.

(8) I sitt meddelande av den 20 september 2011 med titeln *Färdplan för ett resurseffektivt Europa*, åtog sig kommissionen att inkludera frågor som rör resurseffektivitet och hållbarhet i vidare mening i översynen av direktiv 2011/92/EU.

(9) I kommissionens meddelande av den 22 september 2006 med titeln *En temainriktad strategi för markskydd* och i *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* betonas vikten av en hållbar markanvändning och behovet av att ta itu med den ohållbara ökningen av mark som tas i anspråk för bebyggelse (*markexploatering*). I slutdokumentet från Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling i Rio de Janeiro den 20–22 juni 2012 betonade man den ekonomiska och sociala betydelsen av en god markförvaltning, inklusive jord, och behovet av snara åtgärder för att minska markförstöringen. Man bör därför beakta och begränsa offentliga och privata projekts påverkan på mark, särskilt i fråga om markexploatering, och på jord, inklusive i fråga om organisk substans, erosion, kompaktering och hårdgörning; lämpliga planer för markanvändning och politiska åtgärder på nationell, regional och lokal nivå är även relevanta i detta sammanhang.

(10) Enligt Förenta nationernas konvention om biologisk mångfald (nedan kallad *konventionen*), i vilken unionen är part enligt rådets beslut 93/626/EEG ([4]), ska parterna så långt det är möjligt och lämpligt göra en konsekvensbedömning av betydande negativ påverkan av projekt på den biologiska mångfalden, enligt definitionen i artikel 2 i konventionen, i syfte att undvika eller minimera sådan påverkan. Denna förhandsbedömning av de effekterna bör bidra till att uppnå unionens huvudsakliga målsättning, som antogs av Europeiska rådet den 25–26 mars 2010, att fram till 2020 hejda förlusten av biologisk mångfald och förstörelsen av ekosystemtjänster, samt återställa dem där detta är möjligt.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 (EUT L 115, 25.4.2013, s. 39).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348, 20.12.2013, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

([4]) Rådets beslut 93/626/EEG av den 25 oktober 1993 om ingående av konventionen om biologisk mångfald (EGT L 309, 13.12.1993, s. 1).

(11) De åtgärder som vidtagits för att undvika, förebygga, minska och om möjligt motverka betydande negativ miljöpåverkan, särskilt på arter och livsmiljöer som skyddas enligt rådets direktiv 92/43/EEG ([1]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ([2]), bör bidra till att miljön inte försämras och den biologiska mångfalden inte minskar, i enlighet med unionens åtaganden i konventionen och målen och åtgärderna i unionens strategi för biologisk mångfald fram till 2020 som fastställs i kommissionens meddelande av den 3 maj 2011 med titeln *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020*.

(12) I syfte att säkerställa en hög skyddsnivå för den marina miljön, särskilt arter och livsmiljöer, bör miljökonsekvensbedömningar och behovsbedömningar av projekt i den marina miljön ta hänsyn till dessa projekts särdrag, särskilt vilken teknik som används (till exempel seismiska undersökningar med aktiv sonar). I detta syfte kan kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU ([3]) också underlätta genomförandet av kraven i detta direktiv.

(13) Klimatförändringarna kommer att fortsätta att skada miljön och äventyra den ekonomiska utvecklingen. Det är därför lämpligt att utvärdera projektens klimatpåverkan (exempelvis växthusgasutsläpp) och deras utsatthet för klimatförändringar.

(14) Med anledning av kommissionens meddelande av den 23 februari 2009 med titeln *En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer* uppmanade rådet i sina slutsatser av den 30 november 2009 kommissionen att se till att man vid genomförandet, översynen och den fortsatta utvecklingen av unionsinitiativ beaktar frågor rörande förebyggande och hantering katastrofrisker och FN:s Hyogo-ram för åtgärder 2005–2015, som antogs den 22 januari 2005, där man understryker behovet av att införa rutiner för bedömning av katastrofrisker vid större infrastrukturprojekt.

(15) För att säkerställa en hög skyddsnivå för miljön måste försiktighetsåtgärder vidtas för vissa projekt som på grund av sin känslighet för allvarliga olyckor och/eller naturkatastrofer, (såsom översvämningar, stigande havsnivåer eller jordbävningar) kan antas få en betydande negativ miljöpåverkan. För sådana projekt är det viktigt att beakta sårbarheten (utsatthet och motståndskraft) för allvarliga olyckor och/eller katastrofer, risken för att dessa olyckor eller katastrofer inträffar och hur det inverkar på sannolikheten för betydande negativ miljöpåverkan. För att undvika dubbelarbete bör det vara möjligt att använda relevant tillgänglig information från riskbedömningar som genomförts i enlighet med unionslagstiftning såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU ([4]) och rådets direktiv 2009/71/Euratom ([5]) eller från relevanta bedömningar som genomförts i enlighet med nationell lagstiftning, förutsatt att de uppfyller kraven i detta direktiv.

(16) För att skydda och främja vårt kulturarv, inklusive historiska platser i städerna och våra landskap, vilka är en viktig del av den kulturella mångfald som unionen är mån om att respektera och främja i enlighet med artikel 167.4 i EUF-fördraget, kan definitioner och principer i Europarådets konventioner, särskilt den europeiska konventionen om skydd för det arkeologiska kulturarvet av den 6 maj 1969, konventionen om skydd för byggnadskulturarvet i Europa av den 3 oktober 1985, den europeiska landskapskonventionen av den 20 oktober 2000 och ramkonventionen om kulturarvets betydelse för samhället av den 27 oktober 2005 vara användbara. För att bättre bevara det historiska arvet och kulturarvet samt landskapet är det viktigt att i miljökonsekvensbedömningar ta ställning till projektens visuella påverkan, dvs. förändringar i utseendet, eller uppfattningen av, ett skapat eller naturligt landskap och urbana områden.

(17) Vid tillämpningen av direktiv 2011/92/EU är det nödvändigt att säkerställa smart och hållbar tillväxt för alla i enlighet med de mål som fastställs i kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*.

([1]) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).
([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU av den 12 juni 2013 om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs och om ändring av direktiv 2004/35/EG (EUT L 178, 28.6.2013, s. 66).
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).
([5]) Rådets direktiv 2009/71/Euratom av den 25 juni 2009 om upprättande av ett gemenskapsramverk för kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar (EUT L 172, 2.7.2009, s. 18).

(18) I syfte att stärka allmänhetens tillgång till information och insyn bör miljöinformation avseende genomförandet av detta direktiv i god tid finnas tillgänglig även i elektronisk form. Medlemsstaterna bör därför inrätta minst en central portal eller kontaktpunkter på lämplig förvaltningsnivå, så att allmänheten enkelt och effektivt kan ta del av informationen.

(19) Erfarenheten från projekt eller delar av projekt som tjänar försvarssyften, inklusive projekt avseende allierade styrkors verksamhet på medlemsstaters territorium i enlighet med internationella åtaganden, har visat att tillämpningen av direktiv 2011/92/EU kan leda till att konfidentiella uppgifter röjs, vilket skulle undergräva försvarssyftet. Åtgärder bör därför vidtas för att ge medlemsstaterna rätt att inte tillämpa direktivet i sådana fall, när det är lämpligt.

(20) Erfarenheten från projekt som enbart avser beredskap vid civila olyckor och kriser har visat att efterlevnaden av direktiv 2011/92/EU kan ha negativa effekter, bl.a. på miljön, och åtgärder bör därför vidtas för att ge medlemsstaterna rätt att inte tillämpa direktivet i sådana fall, när det är lämpligt.

(21) Medlemsstaterna har vid genomförandet av direktiv 2011/92/EU ett flertal möjligheter vad gäller införlivandet av miljökonsekvensbedömningar i nationella förfaranden. Inslagen i dessa förfaranden kan därför variera. Det innebär att den motiverade slutsats med vilken den ansvariga myndigheten slutför sin granskning av projektets miljöpåverkan kan ingå i ett integrerat tillståndsförfarande eller i ett annat bindande beslut som krävs för att uppfylla målen i detta direktiv.

(22) För att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön bör behovsbedömningar och miljökonsekvensbedömningar ta hänsyn till hela det berörda projektets inverkan, inklusive, i tillämpliga fall, under markytan och under jord, under uppbyggnads- och driftsfaserna, samt, i tillämpliga fall, rivningsfasen.

(23) I syfte att göra en fullständig bedömning av projektets direkta och indirekta miljöpåverkan bör den ansvariga myndigheten genomföra en analys genom att granska innehållet i den information som lämnas av exploatören och som inhämtas via samråd samt beakta eventuell kompletterande information.

(24) När det gäller projekt som antas genom en särskild nationell lagstiftning bör medlemsstaterna se till att målen i detta direktiv avseende samråd med allmänheten uppnås genom lagstiftningsprocessen.

(25) De ansvariga myndigheternas objektivitet bör säkerställas. Intressekonflikter kan undvikas t.ex. genom en separation av den ansvariga myndighetens och exploatörens funktioner. Om den ansvariga myndigheten även är exploatör bör medlemsstaterna, inom ramen för sin organisation av administrativa befogenheter, på ett lämpligt sätt åtminstone skilja oförenliga funktioner åt hos de myndigheter som fullgör de skyldigheter som följer av direktiv 2011/92/EU.

(26) För att den ansvariga myndigheten ska kunna avgöra om de projekt som anges i bilaga II till direktiv 2011/92/EU, och ändringar eller utvidgningar av dessa, bör bli föremål för en miljökonsekvensbedömning (behovsbedömning) bör den information som exploatören måste lämna specificeras, med fokus på de väsentliga punkter som gör det möjligt för den ansvariga myndigheten att fatta sitt beslut. Det beslutet bör göras tillgängligt för allmänheten.

(27) Behovsbedömningen bör säkerställa att en miljökonsekvensbedömning endast krävs för projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan.

(28) De urvalskriterier som anges i bilaga III till direktiv 2011/92/EU och som medlemsstaterna ska utgå från för att avgöra vilka projekt som bör bli föremål för miljökonsekvensbedömning på grund av sin betydande miljöpåverkan bör anpassas och förtydligas. Erfarenheten har t.ex. visat att projekt som utnyttjar eller påverkar värdefulla resurser, projekt som förläggs till platser med känslig miljö eller projekt som kan ha skadliga eller irreversibla effekter ofta kan antas medföra en betydande miljöpåverkan.

(29) De ansvariga myndigheterna bör vid bedömningen av om ett projekt kan antas medföra betydande miljöpåverkan utgå från de mest relevanta kriterierna och bör ta hänsyn till information som kan vara tillgänglig från bedömningar som gjorts enligt annan unionslagstiftning för att behovsbedömningen ska bli så effektiv och öppen som möjligt. Det är därför lämpligt att specificera innehållet i beslutet, särskilt i de fall då det inte krävs någon miljökonsekvensbedömning. Vidare är det god förvaltningssed att beakta spontana kommentarer som kan ha inkommit från andra källor, såsom från allmänheten eller offentliga myndigheter, även om inget formellt samråd krävs i behovsbedömningsfasen.

(30) För att förbättra miljökonsekvensbedömningens kvalitet, förenkla förfarandena och effektivisera beslutsprocessen bör den ansvariga myndigheten, på exploatörens begäran, avge ett yttrande om hur omfattande och detaljerad miljöinformation som ska lämnas i form av en miljökonsekvensbeskrivningen (*scoping*).

(31) Den miljökonsekvensbeskrivning som exploatören ska lämna för ett projekt bör innehålla en beskrivning av skäliga alternativ till projektet som undersökts av exploatören och som är relevanta för det projektet, inklusive, om det är lämpligt, en översiktlig redogörelse för hur det rådande miljötillståndet väntas utveckla sig om projektet inte genomförs (referensscenario), för att förbättra miljökonsekvensbedömningens kvalitet och göra det möjligt att i ett tidigt skede integrera miljöhänsyn i projektets utformning.

(32) De uppgifter som exploatören inkluderar i miljökonsekvensbeskrivningen, i enlighet med bilaga IV till direktiv 2011/92/EU, bör vara fullständiga och av tillräckligt hög kvalitet. För att förhindra att dubbelarbete görs bör resultaten av andra bedömningar enligt unionslagstiftning, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ([1]) eller direktiv 2009/71/Euratom, eller nationell lagstiftning, beaktas, om sådana finns tillgängliga och är relevanta.

(33) De experter som medverkar i utarbetandet av miljökonsekvensbeskrivningarna bör vara kvalificerade och kompetenta. Tillräcklig expertis på det område som projektet berör krävs för de ansvariga myndigheternas granskning av dessa, i syfte att säkerställa att de uppgifter som lämnas av exploatören är fullständiga och av hög kvalitet.

(34) För att garantera öppenhet och ansvarighet bör den ansvariga myndigheten vara skyldig att motivera sitt beslut att bevilja tillstånd för ett projekt och ange att den har beaktat resultaten av de samråd som hållits och de relevanta uppgifter som inhämtats.

(35) Medlemsstaterna bör se till att försiktighetsåtgärder- och kompensationsåtgärder genomförs, och att lämpliga förfaranden avseende kontroll av denna påverkan fastställs, för av betydande negativ miljöpåverkan från projektets uppbyggnad och drift, bland annat för att kartlägga oförutsedd betydande negativ påverkan i syfte att kunna vidta lämpliga åtgärder för att begränsa denna. Denna kontroll bör inte överlappa eller utöka den kontroll som krävs enligt annan unionslagstiftning än detta direktiv och enligt nationell lagstiftning.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

(36) För att främja ett effektivare beslutsfattande och öka rättssäkerheten bör medlemsstaterna se till att de olika etapperna i miljökonsekvensbedömningen av projekt genomförs inom en rimlig tidsram, beroende på projektets art, komplexitet, lokalisering och omfattning. Dessa tidsramar får under inga omständigheter äventyra uppnåendet av en hög nivå på miljöskyddet, särskilt inte i fall som följer av krav i annan unionslagstiftning på miljöområdet än detta direktiv eller krav på allmänhetens möjlighet till effektivt deltagande i beslutsprocesser eller tillgång till rättslig prövning.

(37) För att effektivisera bedömningen, minska de administrativa svårigheterna och öka den ekonomiska effektiviteten i de fall det föreligger en skyldighet att göra bedömningar av miljöproblem både enligt detta direktiv och direktiv 92/43/EEG och/eller direktiv 2009/147/EG, bör medlemsstaterna se till att det finns samordnade och/eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i dessa direktiv, i tillämpliga fall och med hänsyn till deras specifika organisatoriska egenskaper. Om det föreligger en skyldighet att göra bedömningar av miljöproblem både enligt detta direktiv och enligt annan unionslagstiftning, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ([1]), direktiv 2001/42/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ([2]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ([3]), samt direktiv 2012/18/EU, bör medlemsstaterna kunna se till att det finns samordnade och/eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i tillämplig unionslagstiftning. När samordnade eller gemensamma förfaranden inrättas bör medlemsstaterna utse en myndighet som ska ansvara för att fullgöra uppgifterna. Med hänsyn till institutionella strukturer får medlemsstaterna, om de anser det nödvändigt, utse mer än en myndighet.

(38) Medlemsstaterna bör fastställa regler för sanktioner vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv. Medlemsstaterna bör vara fria att besluta om vilken typ av sanktioner det ska vara och hur de ska utformas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

(39) I enlighet med principerna om rättssäkerhet och proportionalitet, och i syfte att säkerställa att övergången från den nuvarande ordning som fastställs i direktiv 2011/92/EU till den nya ordning som kommer att följa av ändringarna i detta direktiv ger upphov till blir så smidig som möjligt, är det lämpligt att föreskriva övergångsbestämmelser. Dessa bestämmelser bör säkerställa att regelverket för en miljökonsekvensbedömning inte ändras, för en viss exploatör, i fall där förfarandet redan har inletts enligt den nuvarande ordningen och ett beslut om tillståndet eller ett annat bindande beslut som krävs för att uppfylla målen för detta direktiv ännu inte har meddelats. I enlighet med detta bör de motsvarande bestämmelserna i direktiv 2011/92/EU, före dess ändrade lydelse enligt detta direktiv, gälla projekt där behovsbedömningen har inletts, förfarandet för fastställande av omfattningen av innehållet i miljökonsekvensbeskrivningen (*scoping*) har inletts (om detta begärdes av exploatören eller krävdes av den ansvariga myndigheten) eller miljökonsekvensbeskrivningen har inlämnats innan tidsfristen för införlivande löpte ut.

(40) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ([4]) har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

(41) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön genom att inrätta minimikrav för miljökonsekvensbedömningar av projekt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(42) Direktiv 2011/92/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

([4]) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2011/92/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande definition läggas till:

”g) *miljökonsekvensbedömning*: ett förfarande som består av

i) exploatörens utarbetande av en miljökonsekvensbeskrivning, i enlighet med artikel 5.1 och 5.2,

ii) genomförande av samråd i enlighet med artikel 6 och, i tillämpliga fall, artikel 7,

iii) den ansvariga myndighetens granskning av den information som läggs fram i miljökonsekvensbeskrivningen och eventuell kompletterande information, om så krävs, från exploatören i enlighet med artikel 5.3 samt all relevant information som inhämtas via samråden enligt artiklarna 6 och 7,

iv) den ansvariga myndighetens motiverade slutsats om projektets betydande miljöpåverkan, med beaktande av resultaten av den granskning som avses i led iii och, i tillämpliga fall, dess egen kompletterande granskning, och

v) integrering av den ansvariga myndighetens motiverade slutsats i något av de beslut som avses i artikel 8a.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna får, efter bedömning från fall till fall och inom ramen för den nationella lagstiftningen, besluta att inte tillämpa detta direktiv på projekt eller delar av projekt som enbart avser försvaret eller projekt som enbart avser beredskapen vid civila olyckor och kriser om de anser att det skulle inverka negativt på dessa syften.”

c) Punkt 4 ska utgå.

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–3 ska ersättas med följande

”1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av deras art, storlek eller lokalisering blir föremål för krav på tillstånd och en bedömning av deras miljöpåverkan innan tillstånd ges. Dessa projekt anges i artikel 4.

2. Bedömningen av miljöpåverkan kan integreras i det befintliga tillståndsförfarandet för projekt i medlemsstaterna eller, om detta inte är möjligt, i andra förfaranden eller i sådana förfaranden som tillskapas för att målsättningarna i detta direktiv ska uppfyllas.

3. När det föreligger en skyldighet att göra en miljökonsekvensbedömning av ett projekt såväl enligt detta direktiv och som enligt rådets direktiv 92/43/EEG (*) och/eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG (**) ska medlemsstaterna se till att det i tillämpliga fall finns samordnade och/eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i den tillämpliga unionslagstiftning som anges ovan.

För projekt där det föreligger en skyldighet att göra en miljökonsekvensbedömning av ett projekt såväl enligt detta direktiv som enligt annan unionslagstiftning än de direktiv som anges i första stycket får medlemsstaterna se till att det finns samordnade och/eller gemensamma förfaranden.

Enligt det samordnade förfarande som avses i första och andra styckena ska medlemsstaterna sträva efter att samordna de olika individuella bedömningar av ett visst projekts miljöpåverkan som krävs enligt tillämplig unionslagstiftning genom att utse en myndighet för detta syfte, utan att det påverkar bestämmelser som föreskriver något annat i annan tillämplig unionslagstiftning.

Enligt det gemensamma förfarande som avses i första och andra styckena ska medlemsstaterna sträva efter att göra en samlad bedömning av ett visst projekts miljöpåverkan, som krävs enligt tillämplig unionslagstiftning, utan att det påverkar bestämmelser som föreskriver något annat i annan tillämplig unionslagstiftning.

Kommissionen ska ge vägledning om inrättandet av samordnade eller gemensamma förfaranden för projekt som samtidigt är föremål för bedömning enligt såväl detta direktiv som direktiven 92/43/EEG, 2000/60/EG, 2009/147/EG och 2010/75/EU.

(*) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).
(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).”

b) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”4. Utan att det påverkar artikel 7 får medlemsstaterna, i undantagsfall, undanta ett visst projekt från de bestämmelser som fastställs i detta direktiv, om tillämpningen av dessa bestämmelser skulle få en betydande negativ inverkan på projektets syfte, förutsatt att målen i detta direktiv uppfylls.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”5. Utan att det påverkar artikel 7 får medlemsstaterna, i fall där ett projekt antas genom en särskild nationell lagstiftning, undanta det projektet från de bestämmelser om offentligt samråd som fastställs i detta direktiv, förutsatt att målen i detta direktiv uppfylls.

Medlemsstaterna ska vartannat år från och med den 16 maj 2017 informera kommissionen om tillämpning av det undantag som avses i första stycket.”

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

1. Miljökonsekvensbedömningen ska i varje enskilt fall på ett lämpligt sätt identifiera, beskriva och bedöma de betydande direkta och indirekta effekterna av ett projekt beträffande

a) befolkning och människors hälsa,

b) biologisk mångfald, särskilt när det gäller arter och livsmiljöer som skyddas enligt direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG,

c) mark, jord, vatten, luft och klimat,

d) materiella tillgångar, kulturarv och landskap,

e) samverkan mellan de faktorer som anges i leden a–d.

2. Effekterna på faktorerna som avses i punkt 1 ska även omfatta sådana förväntade effekter till följd av projektets utsatthet för risker för allvarliga olyckor och/eller katastrofer som är relevanta för det berörda projektet.”

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Vid granskning från fall till fall eller fastställande av gränsvärden eller kriterier enligt punkt 2 ska de relevanta urvalskriterier som fastställs i bilaga III beaktas. Medlemsstaterna får fastställa gränsvärden eller kriterier som avgör när projekt varken behöver omfattas av ett beslut enligt punkterna 4 och 5 eller en miljökonsekvensbedömning, och/eller gränsvärden eller kriterier som avgör när projekt under alla omständigheter ska genomgå en miljökonsekvensbedömning utan att omfattas av ett beslut enligt punkterna 4 och 5.

4. I fall där medlemsstaterna kräver att en behovsbedömning ska ske för projekt som förtecknas i bilaga II, ska exploatören lämna information om projektets art och den betydande miljöpåverkan som det kan antas medföra. En detaljerad förteckning över sådan information som ska lämnas finns i bilaga II.A. Exploatören ska i tillämpliga fall ta hänsyn till tillgängliga resultat från andra relevanta bedömningar av miljöpåverkan som utförts i enlighet med annan unionslagstiftning än detta direktiv. Exploatören får även lämna en beskrivning av projektets särdrag och/eller åtgärder som planeras för att undvika eller förebygga vad som annars skulle kunna ha medfört en betydande negativ miljöpåverkan.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”5. Den ansvariga myndigheten ska fatta sitt beslut baserat på den information som exploatören lämnar i enlighet med punkt 4, i tillämpliga fall med hänsyn till resultatet av preliminära kontroller eller bedömningar av miljöpåverkan som utförts i enlighet med annan unionslagstiftning än detta direktiv. Beslutet ska offentliggöras och:

a) om det beslutas att en miljökonsekvensbedömning krävs, ange huvudskälen till varför det krävs en sådan bedömning, med hänvisning till de relevanta kriterier som anges i bilaga III, eller

b) om det beslutas att en miljökonsekvensbedömning inte krävs, ange huvudskälen till varför det inte krävs en sådan bedömning, med hänvisning till de relevanta kriterier som anges i bilaga III och, om exploatören föreslår detta, ange projektets särdrag och/eller planerade åtgärder för att undvika eller förebygga vad som annars kanske skulle ha utgjort betydande negativ miljöpåverkan,

6. Medlemsstaterna ska se till att den ansvariga myndigheten fattar sitt beslut så snart som möjligt och inom en period på högst 90 dagar från den dag exploatören lämnat all information som krävs enligt punkt 4. I undantagsfall, t.ex. beroende på projektets art, komplexitet, lokalisering eller omfattning, kan den ansvariga myndigheten förlänga tidsfristen för att fatta sitt beslut. I så fall ska den ansvariga myndigheten skriftligen informera exploatören om skälen till detta och om beräknat beslutsdatum.”

5. Artikel 5.1–5.3 ska ersättas med följande:

”1. Om det krävs en miljökonsekvensbedömning ska exploatören utarbeta och inlämna en miljökonsekvensbeskrivning. Den information som exploatören ska lämna ska åtminstone omfatta

a) en beskrivning av projektet med uppgifter om lokalisering, utformning, omfattning och andra relevanta särdrag hos projektet,

b) en beskrivning av den betydande miljöpåverkan som projektet kan antas medföra,

c) en beskrivning av projektets särdrag och/eller åtgärder som planeras för att undvika, förebygga eller minska och, om så är möjligt, motverka den förväntade betydande negativa miljöpåverkan,

d) en beskrivning av rimliga alternativ som har undersökts av exploatören, och som är relevanta för projektet och dess specifika egenskaper, samt ett angivande av de huvudsakliga skälen till det val som gjorts, med hänsyn till projektets miljöpåverkan,

e) en icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som anges i leden a–d, och

f) den kompletterande information som specificeras i bilaga IV och som är relevant med hänsyn till ett visst projekts eller typ av projekts specifika egenskaper och den miljöpåverkan det kan antas få.

När ett yttrande enligt punkt 2 har avgetts, ska miljökonsekvensbeskrivningen baseras på yttrandet och innehålla de uppgifter som skäligen kan behövas för att nå en motiverad slutsats om projektets betydande miljöpåverkan, med hänsyn till rådande kunskaper och bedömningsmetoder. Exploatören ska, i syfte att undvika dubbelarbete, vid utarbetandet av miljökonsekvensbeskrivningen beakta tillgängliga resultat från andra relevanta bedömningar om miljöpåverkan som gjorts till följd av annan unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.

2. Om exploatören så begär ska den ansvariga myndigheten, med beaktande av den information som exploatören lämnat i synnerhet om projektets specifika egenskaper, däribland dess lokalisering och tekniska kapacitet, och den miljöpåverkan det antas medföra, avge ett yttrande om hur omfattande och detaljerad den information ska vara som exploatören ska lämna i miljökonsekvensbeskrivningen, i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. Den ansvariga myndigheten ska samråda med de myndigheter som avses i artikel 6.1 innan den avger sitt yttrande.

Medlemsstaterna får även kräva att de ansvariga myndigheterna avger ett yttrande som avses i första stycket, oberoende av om exploatören begär det eller inte.

3. För att se till att miljökonsekvensbeskrivningen är fullständig och av god kvalitet ska

a) exploatören se till att miljökonsekvensbeskrivningen utarbetas av behöriga experter,

b) den ansvariga myndigheten se till att den har, eller vid behov kan tillgå, tillräcklig expertis för att granska miljökonsekvensbeskrivningen, och

c) den ansvariga myndigheten vid behov be exploatören om kompletterande information, i enlighet med bilaga IV, som är av direkt relevans för att nå en motiverad slutsats om projektets betydande miljöpåverkan.”

6. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de myndigheter som på grund av sitt särskilda miljöansvar eller sin lokala och regionala behörighet kan antas bli berörda av ett projekt ges möjlighet att yttra sig över de uppgifter som lämnas av exploatören och över ansökan om tillstånd, i tillämpliga fall med beaktande av de fall som avses i artikel 8a.3. I detta syfte ska medlemsstaterna utse de myndigheter som ska höras, antingen genom allmänna föreskrifter eller från fall till fall. Den information som har inhämtats i enlighet med artikel 5 ska vidarebefordras till dessa myndigheter. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser för hur detta samråd ska gå till.”

b) I punkt 2 ska inledningen ersättas med följande:

”2. För att se till att den berörda allmänheten på ett effektivt sätt kan delta i beslutsprocesserna ska allmänheten informeras elektroniskt och genom offentliga meddelanden eller på annat lämpligt sätt om följande frågor i ett tidigt skede av de beslutsprocesser på miljöområdet som avses i artikel 2.2, och senast så snart som information rimligen kan lämnas.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Närmare bestämmelser om information till allmänheten, till exempel genom affischering inom ett visst område eller offentliggörande i lokalpressen, och samråd med den berörda allmänheten, till exempel skriftligen eller genom samrådsmöten, ska fastställas av medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att relevant information är tillgänglig elektroniskt för allmänheten via minst en central portal eller lättillgängliga kontaktpunkter, på lämplig förvaltningsnivå.”

d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. För de olika etapperna ska det fastställas rimliga tidsramar som ger tillräckligt med tid för

a) att informera de myndigheter som avses i punkt 1 och allmänheten, och

b) de myndigheter som avses i punkt 1 och för den berörda allmänheten att förbereda sig och på ett effektivt sätt delta i beslutsprocessen på miljöområdet, i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.”

e) Följande punkt ska läggas till:

”7. Tidsramarna för samråd med den berörda allmänheten om de miljökonsekvensbeskrivningar som avses i artikel 5.1 ska inte vara kortare än 30 dagar.”

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. De berörda medlemsstaterna ska samråda om bland annat projektets eventuella gränsöverskridande påverkan och planerade åtgärder för att minska eller eliminera sådan påverkan samt fastställa en rimlig tidsfrist för detta samråd.

Sådana samråd får genomföras via ett lämpligt gemensamt organ”.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Närmare bestämmelser om genomförandet av punkterna 1–4 i den här artikeln, inklusive fastställandet av tidsramarna för samråd, ska fastställas av de berörda medlemsstaterna utifrån de bestämmelser och tidsramar som avses i artikel 6.5–6.7, och dessa bestämmelser ska göra det möjligt för den berörda allmänheten på den utsatta medlemsstatens territorium att delta på ett effektivt sätt i de beslutsprocesser på miljöområdet som avses i artikel 2.2 för projektet.”

8. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Resultaten av samråden och de uppgifter som har inhämtats enligt artiklarna 5–7 ska vederbörligen beaktas vid tillståndsgivningen.”

9. Följande artikel ska införas:

”Artikel 8a

1. Beslutet att bevilja tillstånd ska åtminstone innehålla följande uppgifter:

a) Den motiverade slutsats som avses i artikel 1.2g iv.

b) Alla miljövillkor som bifogas beslutet, en beskrivning av projektets särdrag och/eller planerade åtgärder för att undvika, förebygga eller minska och om möjligt motverka betydande negativ miljöpåverkan samt, i tillämpliga fall, kontrollåtgärder.

2. I beslutet om att avslå en tillståndsansökan ska de huvudsakliga skälen till avslaget anges.

3. Om medlemsstater använder andra förfaranden i artikel 2.2 än tillståndsförfaranden, ska de krav som anges i punkterna 1 och 2 i den här artikeln i tillämpliga fall anses vara uppfyllda om ett beslut som avgetts i samband med dessa förfaranden innehåller den information som det hänvisas till i de punkterna och mekanismer har inrättas för att möjliggöra uppfyllande av kraven i punkt 6 i den här artikeln.

4. I enlighet med de krav som avses i punkt 1b ska medlemsstaterna se till att projektets särdrag och/eller planerade åtgärder för att undvika, förebygga eller minska och om möjligt motverka betydande negativ miljöpåverkan vidtas av exploatören och ska besluta om förfarandena avseende kontroll av betydande negativ miljöpåverkan.

Den typ av faktorer som ska kontrolleras och kontrollens varaktighet ska vara rimlig i förhållande till projektets art, lokalisering och omfattning samt i förhållande till hur betydande dess miljöpåverkan är.

Befintliga kontrollförfaranden som följer av annan unionslagstiftning än detta direktiv och av nationell lagstiftning kan användas i tillämpliga fall, i syfte att undvika dubbel kontroll.

5. Medlemsstaterna ska se till att den ansvariga myndigheten fattar de beslut som avses i punkterna 1–3 inom en rimlig tidsperiod.

6. Den ansvariga myndigheten ska förvissa sig om att den motiverade slutsats som avses i artikel 1.2g iv, eller de beslut som avses i punkt 3 i den här artikeln, fortfarande är aktuell när den fattar beslut om att bevilja eller avslå en tillståndsansökan. Medlemsstaterna får därför fastställa tidsramar för hur länge den motiverade slutsats som avses i artikel 1.2g iv eller de beslut som avses i punkt 3 i den här artikeln ska vara giltiga.”

10. I artikel 9 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. När ett beslut om att bevilja eller avslå en tillståndsansökan har fattats, ska den eller de ansvariga myndigheterna omedelbart informera allmänheten och de myndigheter som avses i artikel 6.1 om detta enligt nationella förfaranden och se till att allmänheten och de myndigheter som avses i artikel 6.1, i tillämpliga fall med beaktande av de fall som avses i artikel 8a.3, får tillgång till följande:

a) Information om innehållet i beslutet och varje villkor som är knutet till detta, i enlighet med artikel 8a.1 och 8a.2.

b) Information om de huvudsakliga skäl och överväganden som beslutet grundar sig på, och även om förfarandet för allmänhetens deltagande. Detta inbegriper även en sammanfattning av samrådsresultaten och de uppgifter som inhämtats enligt artiklarna 5–7 och hur dessa resultat har införlivats eller på annat sätt beaktats, särskilt de synpunkter som mottagits från den utsatta medlemsstat som avses i artikel 7.”

11. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9a

Medlemsstaterna ska se till att den eller de ansvariga myndigheterna fullgör de skyldigheter som följer av detta direktiv på ett objektivt sätt och inte ger upphov till en situation som kan leda till en intressekonflikt.

Om den ansvariga myndigheten även är exploatör ska medlemsstaterna, inom ramen för deras organisation av administrativa befogenheter, på ett lämpligt sätt åtminstone skilja oförenliga funktioner åt när de fullgör de skyldigheter som följer av detta direktiv.”

12. I artikel 10 ska första stycket ersättas med följande:

"Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2003/4/EG, ska bestämmelserna i detta direktiv inte påverka de ansvariga myndigheternas skyldighet att iaktta de begränsningar som åläggs genom nationella lagar och andra författningar samt tillämplig rättspraxis om affärs- och industrihemligheter, inklusive immateriella rättigheter, och om hänsynstagande till allmänna intressen."

13. Följande artikel ska införas:

"Artikel 10a

Medlemsstaterna ska fastställa regler för sanktioner vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv. De sanktioner som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande."

14. Artikel 12.2 ska ersättas med följande:

"2. Vart sjätte år från och med den 16 maj 2017 ska medlemsstaterna i synnerhet, om sådana uppgifter finns tillgängliga, informera kommissionen om

a) antalet projekt som avses i bilagorna I och II som varit föremål för en miljökonsekvensbedömning i enlighet med artiklarna 5–10,

b) indelningen av miljökonsekvensbedömningarna i de projektkategorier som anges i bilagorna I och II,

c) antalet projekt som avses i bilaga II som varit föremål för ett beslut i enlighet med artikel 4.2,

d) den genomsnittliga tid som gått åt för genomförande av miljökonsekvensbedömningarna,

e) allmänna uppskattningar av den genomsnittliga direkta kostnaden för miljökonsekvensbedömningarna, inklusive effekterna av tillämpningen av detta direktiv på små och medelstora företag."

15. Bilagorna till direktiv 2011/92/EU ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska medlemsstaterna senast den 16 maj 2017 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

1. Projekt för vilka det beslut som avses i artikel 4.2 i direktiv 2011/92/EU fattades före den 16 maj 2017 ska omfattas av kraven i artikel 4 i direktiv 2011/92/EU, före dess ändrade lydelse enligt detta direktiv.

2. Projekt ska omfattas av de krav som avses i artiklarna 3 och 5–11 i direktiv 2011/92/EU, före dess ändrade lydelse enligt detta direktiv, för vilka, före den 16 maj 2017.

a) förfarandet avseende det yttrande som avses i artikel 5.2 i direktiv 2011/92/EU inleddes, eller

b) den information som avses i artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU lämnades.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

1. Följande bilaga ska införas:

”BILAGA II.A

UPPGIFTER SOM AVSES I ARTIKEL 4.4

(UPPGIFTER SOM SKA LÄMNAS AV EXPLOATÖREN OM DE PROJEKT SOM FÖRTECKNAS I BILAGA II)

1. En beskrivning av projektet, däribland särskilt

   a) en beskrivning av hela projektets fysiska karakteristika och, i tillämpliga fall, av rivningsarbeten,

   b) en beskrivning av projektets lokalisering, i synnerhet vad beträffar miljöns känslighet i de geografiska områden som antas bli påverkade av projekten.

2. En beskrivning av sådan betydande miljöpåverkan som projektet kan antas medföra.

3. En beskrivning av projektets alla troliga, mer betydande miljöeffekter, i den omfattning uppgifter om sådana effekter finns tillgängliga, av

   a) förväntade restprodukter och utsläpp samt i förekommande fall alstrande av avfall,

   b) utnyttjandet av naturresurser, framför allt jord, mark, vatten och biologisk mångfald.

4. Kriterierna i bilaga III ska i tillämpliga fall beaktas vid sammanställningen av de uppgifterna enligt punkterna 1–3.”

2. Bilagorna III och IV ska ersättas med följande:

”BILAGA III

URVALSKRITERIER SOM AVSES I ARTIKEL 4.3

(KRITERIER FÖR ATT FASTSTÄLLA OM DE PROJEKT SOM FÖRTECKNAS I BILAGA II BÖR OMFATTAS AV EN MILJÖKONSEKVENSBEDÖMNING)

1. **Projektens karakteristiska egenskaper**

Projektets karakteristiska egenskaper måste beaktas, i synnerhet vad beträffar

a) hela projektets omfattning och utformning,

b) kumulativa effekter i förhållande till andra befintliga och/eller godkända projekt,

c) utnyttjandet av naturresurser, framför allt jord, mark, vatten och biologisk mångfald,

d) alstrande av avfall,

e) föroreningar och störningar,

f) risken för allvarliga olyckor och/eller katastrofer som är relevanta för det berörda projektet, inklusive sådana som orsakas av klimatförändringar, i enlighet med vetenskapliga rön,

g) risker för människors hälsa (exempelvis på grund av vatten- eller luftföroreningar).

2. **Projektens lokalisering**

Miljöns känslighet i de geografiska områden som antas bli påverkade av projekten måste beaktas, i synnerhet vad beträffar

a) befintlig och godkänd markanvändning,

b) naturresursernas relativa förekomst, tillgänglighet, kvalitet och förnyelseförmåga i området och under detta (inklusive jord, mark, vatten och biologisk mångfald),

c) den naturliga miljöns tålighet, med särskild uppmärksamhet på

i) våtmarker, strandområden, flodmynningar,

ii) kustområden och marin miljö,

iii) bergs- och skogsområden,

iv) naturreservat och naturparker,

v) områden som är klassificerade eller skyddade enligt nationell lagstiftning, och Natura 2000-områden som har fastställts av medlemsstaterna i enlighet med direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG,

vi) områden där de miljökvalitetsnormer som fastställts i unionslagstiftningen och som är relevanta för projektet inte följts eller där det anses att dessa inte kunnat följas,

vii) tätbefolkade områden,

viii) historiskt, kulturellt eller arkeologiskt betydelsefulla markområden och platser.

3. **De potentiella effekternas typ och karakteristiska egenskaper**

Projektens förväntade betydande miljöeffekter måste beaktas i förhållande till de kriterier som fastställs i punkterna 1 och 2 i denna bilaga, vad beträffar projektets inverkan på de faktorer som specificeras i artikel 3.1, med beaktande av

a) effekternas storlek och utbredning (såsom exempelvis geografiskt område och den berörda befolkningens storlek),

b) effekternas karaktär,

c) effekternas gränsöverskridande karaktär,

d) effekternas intensitet och komplexitet,

e) effekternas sannolikhet,

f) effekternas förväntade uppkomst, varaktighet, frekvens och reversibilitet,

g) kumulativa effekter i förhållande till andra befintliga och/eller godkända projekt,

h) möjligheten att begränsa effekterna på ett effektivt sätt.

BILAGA IV

UPPGIFTER SOM AVSES I ARTIKEL 5.1

(UPPGIFTER TILL MILJÖKONSEKVENSBESKRIVNINGEN)

1. En beskrivning av projektet, däribland särskilt

a) en beskrivning av projektets lokalisering,

b) en beskrivning av hela projektets fysiska karakteristika, i tillämpliga fall även nödvändiga rivningsarbeten, och behovet av mark under uppbyggnads- och driftsfaserna,

c) en beskrivning av vad som främst karakteriserar projektets driftsfas (såsom eventuella produktionsprocesser), exempelvis energibehov och energianvändning, arten och mängden av de material och de naturresurser (inklusive vatten, mark, jord och biologisk mångfald) som används,

d) en uppskattning av typ och mängd av förväntade restprodukter och utsläpp (såsom vatten-, luft- och markföroreningar [ovan och under jord], buller, vibrationer, ljus, värme, strålning) samt mängd och typ av avfall som alstras under uppbyggnads- och driftsfaserna.

2. En beskrivning av rimliga alternativ (exempelvis i fråga om projektets utformning, teknik, lokalisering, storlek och omfattning) som har undersökts av exploatören och som är relevanta för det föreslagna projektet och dess specifika egenskaper, samt angivelse av de huvudsakliga skälen till det val som gjorts, inklusive en jämförelse av miljöpåverkan.

3. En beskrivning av relevanta aspekter av det rådande miljötillståndet (referensscenario) och en översiktlig redogörelse för hur detta väntas utveckla sig om projektet inte genomförs, i den mån naturliga avvikelser från referensscenariot rimligen kan bedömas på grundval av tillgänglig miljöinformation och tillgängliga vetenskapliga rön.

4. En beskrivning av de faktorer som specificeras i artikel 3.1 och som kan antas påverkas betydligt av projektet: befolkning, människors hälsa, biologisk mångfald (exempelvis flora och fauna) mark (exempelvis markexploatering), jord (exempelvis organisk substans, erosion, kompaktering, hårdgörning), vatten (exempelvis hydromorfologiska förändringar, kvantitet och kvalitet), luft, klimat (exempelvis utsläpp av växthusgaser, effekter kopplade till anpassning) materiella tillgångar, kulturarv, inklusive arkitektoniska och arkeologiska aspekter, och landskapet.

5. En beskrivning av de troliga, mer betydande miljöeffekterna av bland annat

a) projektets uppbyggnad och projektet som helhet, inklusive, där det är relevant, rivningsarbeten,

b) utnyttjandet av naturresurser, bland annat mark, jord, vatten och biologisk mångfald, där hänsyn i möjligaste mån tas till en hållbar tillgång till dessa resurser,

c) utsläppen av föroreningar, buller, vibrationer, ljus, värme och strålning, uppkomsten av andra störningar samt bortskaffande och återvinning av avfall,

d) risker för människors hälsa, kulturarv eller miljö (exempelvis på grund av olyckor eller katastrofer),

e) kumulativa effekter i förhållande till andrabefintliga och/eller godkända projekt, med beaktande av eventuella befintliga miljöproblem i områden som är av särskild miljömässig betydelse och som antas bli påverkade, eller utnyttjandet av naturresurser,

f) projektets klimatpåverkan (exempelvis arten och omfattningen av utsläpp av växthusgaser) och känslighet för klimatförändringar,

g) den teknik och de ämnen som använts.

Beskrivningen av de förväntade betydande effekterna på de faktorer som specificeras i artikel 3.1 bör innefatta den direkta inverkan, liksom varje indirekt, sekundär, kumulativ, gränsöverskridande, kort-, medellång- eller långsiktig, bestående eller tillfällig, positiv eller negativ inverkan av projektet. Vid beskrivningen bör hänsyn tas till de miljömål som fastställts på unions- eller medlemsstatsnivå och som är relevanta för projektet.

6. En beskrivning av de metoder eller belägg som använts för att kartlägga och bedöma de betydande miljöeffekterna, inklusive uppgifter om problem (exempelvis tekniska brister eller brist på kunskap) som exploatören stött på vid sammanställningen av de begärda uppgifterna, och de huvudsakliga osäkerhetsfaktorerna.

7. En beskrivning av planerade åtgärder för att undvika, förebygga, minska eller om möjligt motverka sådana konstaterade betydande negativa miljöeffekter och i förekommande fall en beskrivning av föreslagna kontrollförfaranden (exempelvis utarbetande av en efterhandsanalys). Den beskrivningen bör innefatta i vilken utsträckning betydande negativa miljöeffekter undviks, förebyggs, minskas eller motverkas och bör omfatta både uppbyggnads- och driftsfasen.

8. En beskrivning av projektets förväntade betydande negativa miljöeffekter till följd av projektets känslighet för risker för allvarliga olyckor och/eller katastrofer som är relevanta för det berörda projektet. Relevant tillgänglig information från riskbedömningar som genomförts i enlighet med unionslagstiftning, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU (*) och rådets direktiv 2009/71/Euratom (**), eller relevanta bedömningar som genomförts i enlighet med nationell lagstiftning får användas i detta syfte, förutsatt att kraven i detta direktiv uppfylls. I förekommande fall bör denna beskrivning omfatta planerade åtgärder för att förebygga eller begränsa betydande negativa miljöeffekter av sådana händelser, och uppgifter om beredskapen för och föreslagna insatser vid krissituationer.

9. En icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som anges i punkterna 1–8.

10. En referenslista med uppgifter om de källor som använts vid beskrivningar och bedömningar i rapporten.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

(**) Rådets direktiv 2009/71/Euratom av den 25 juni 2009 om upprättande av ett gemenskapsramverk för kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar (EUT L 172, 2.7.2009, s. 18).”

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 418/2014

av den 24 april 2014

om ändring av bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 om farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel vad gäller substansen ivermektin

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 ([1]), särskilt artikel 14 jämförd med artikel 17,

med beaktande av Europeiska läkemedelsmyndighetens yttrande, avgivet av kommittén för veterinärmedicinska läkemedel, och

av följande skäl:

(1) Gränsvärden för högsta tillåtna resthalter (nedan kallade *MRL-värden*) för farmakologiskt aktiva substanser som är avsedda att i unionen användas i veterinärmedicinska läkemedel för livsmedelsproducerande djur eller i biocidprodukter som används vid djurhållning ska fastställas i enlighet med förordning (EG) nr 470/2009.

(2) Farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel anges i bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 37/2010 ([2]).

(3) Ivermektin är för närvarande upptaget i tabell 1 i bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 som en tillåten substans för alla livsmedelsproducerande däggdjur med tillämpning på fett, lever och njure, med undantag för djur som producerar mjölk för humankonsumtion.

(4) Den 15 december 2010 begärde kommissionen att Europeiska läkemedelsmyndigheten skulle avge ett nytt yttrande om ämnet ivermektin där möjlighet gavs att fastställa ett MRL-värde för muskelvävnad.

(5) Den 9 juni 2011 antog kommittén för veterinärmedicinska läkemedel (nedan kallad *kommittén*) ett yttrande med en rekommendation om att fastställa MRL-värden för ivermektin i vävnader, inklusive muskelvävnad, för alla livsmedelsproducerande däggdjur.

(6) Den 25 oktober 2011 begärde kommissionen att kommittén skulle ompröva sitt yttrande av den 9 juni 2011 och ändra den del som berör resthalter på injektionsstället i kolumnen ”Andra bestämmelser” i tabell 1 i bilagan till förordning (EU) nr 37/2010.

([1]) EUT L 152, 16.6.2009, s. 11.
([2]) Kommissionens förordning (EU) nr 37/2010 av den 22 december 2009 om farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel (EUT L 15, 20.1.2010, s. 1).

(7) Den 12 september 2013 antog kommittén ett reviderat yttrande där det rekommenderades att ett MRL-värde för ivermektin skulle fastställas för alla livsmedelsproducerande däggdjur med tillämpning på muskel, fett, lever och njure, med undantag för djur som producerar mjölk för humankonsumtion. Kommittén rekommenderade i sitt reviderade yttrande att man i syfte att övervaka resthalterna av ivermektin, i de fall då hela slaktkroppen är tillgänglig, ska ta prover på fett, lever eller njure i stället för muskel eftersom resthalter bryts ned långsammare i dessa vävnader än i muskelvävnad.

(8) Posten för ivermektin i tabell 1 i bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 bör därför ändras så att den omfattar MRL-värden som fastställts för läkemedelssubstansen för alla livsmedelsproducerande däggdjur med tillämpning på muskel, fett, lever och njure, med undantag för djur som producerar mjölk för humankonsumtion.

(9) De berörda parterna bör ges en rimlig övergångsperiod så att de kan vidta de åtgärder som kan krävas för att följa de nya MRL-värdena.

(10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för veterinärmedicinska läkemedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 24 juni 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 april 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

I tabell 1 i bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 ska posten för substansen ivermektin ersättas med följande:

Farmakologiskt aktiv substans	Restmarkör	Djurslag	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser (*i enlighet med artikel 14.7 i förordning (EG) nr 470/2009*)	Terapeutisk klassificering
”Ivermektin	22,23-Dihydro-avermektin B 1a	Alla livsmedels-producerande däggdjur	30 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure	För svin avser MRL-värdet för fett ’skinn och fett i naturliga proportioner’. Ej till djur som producerar mjölk för humankonsumtion.	Antiparasitmedel/Medel mot endo- och ektoparasiter”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 419/2014

av den 24 april 2014

om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (”förordningen om en samlad marknadsordning”) ([1]),

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ([2]), särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

(1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

(2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 april 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

([1]) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland (1)	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	55,5
	MK	105,0
	TR	90,2
	ZZ	83,6
0707 00 05	AL	65,0
	MA	39,8
	MK	59,4
	TR	124,2
	ZZ	72,1
0709 93 10	MA	29,9
	TR	94,6
	ZZ	62,3
0805 10 20	EG	43,4
	IL	68,2
	MA	53,7
	TN	59,3
	TR	48,0
	ZZ	54,5
0805 50 10	MA	35,6
	TR	80,6
	ZZ	58,1
0808 10 80	AR	106,8
	BR	88,9
	CL	102,9
	CN	96,9
	MK	21,6
	NZ	139,9
	US	196,2
	ZA	130,1
	ZZ	110,4
0808 30 90	AR	94,7
	CL	146,6
	ZA	108,1
	ZZ	116,5

(1) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för ”övrigt ursprung”.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 420/2014

av den 24 april 2014

om avslutande av det tillfälliga stoppet för ansökningar om importlicenser för sockerprodukter inom vissa tullkvoter

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ([1]),

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 891/2009 av den 25 september 2009 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter inom sockersektorn ([2]), särskilt artikel 5.2, och

av följande skäl:

(1) Ett tillfälligt stopp för ansökningar om importlicenser avseende löpnummer 09.4317 från och med den 27 september 2013 infördes genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 931/2013 ([3]), i enlighet med förordning (EG) nr 891/2009.

(2) Det har inkommit information om outnyttjade och/eller endast delvis utnyttjade licenser och det finns därför återigen kvantiteter som är tillgängliga avseende det aktuella löpnumret. Det tillfälliga stoppet för ansökningar bör därför upphöra.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det tillfälliga stopp för ansökningar om importlicenser avseende löpnummer 09.4317 från och med den 27 september 2013 som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 931/2013 ska upphöra att gälla.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 april 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.
([2]) EUT L 254, 26.9.2009, s. 82.
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 931/2013 av den 26 september 2013 om fastställande av tilldelningskoefficienten för utfärdande av importlicenser för sockerprodukter inom vissa tullkvoter för vilka ansökningar lämnats in under perioden 8–14 september 2013, och om tillfälligt stopp för ansökningar om sådana licenser (EUT L 255, 27.9.2013, s. 11).

BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 14 april 2014

vad gäller förlängningen av perioden för rätt till audiovisuella samproduktioner enligt artikel 5 i protokollet om kulturellt samarbete till frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan

(2014/226/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av artikel 4.1 i rådets beslut 2011/265/EU av den 16 september 2010 om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, och om provisorisk tillämpning av frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan [1],

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan [2], (nedan kallat *avtalet*) undertecknades den 6 oktober 2010. I protokollet om kulturellt samarbete (nedan kallat *protokollet*), som bifogas avtalet, upprättas i artikel 1 det ramavtal som parterna samarbetar inom när det gäller att underlätta utbyte av kulturella aktiviteter, varor och tjänster bland annat inom den audiovisuella sektorn.

(2) I enlighet med artikel 15.10.5 i avtalet, har avtalet delvis tillämpats provisoriskt genom rådets beslut 2011/265/EU sedan den 1 juli 2011, med förbehåll för att det senare ingås.

(3) I enlighet med artikel 3 i beslut 2011/265/EU har artikel 5 i protokollet om audiovisuella samproduktioner tillämpats provisoriskt med undantag för punkt 2.

(4) I enlighet med artikel 4.1 i beslut 2011/265/EU ska kommissionen skriftligen underrätta Korea om unionens avsikt att inte förlänga perioden för rätt till audiovisuell samproduktion i enlighet med artikel 5 i protokollet enligt det förfarande som fastställs i artikel 5.8 i protokollet, såvida inte rådet på förslag av kommissionen fyra månader innan denna period med rätt till samproduktion löper ut fattar beslut om att förlänga den perioden. I enlighet med artikel 4.1 i beslut 2011/265/EU, ska denna skyldighet att lämna underrättelse dessutom åter börja gälla vid utgången av den förnyade perioden för rätt till samproduktion om rådet beslutar att förlänga perioden för rätten. Vid det särskilda beslutet om förlängning av perioden för rätten till samproduktion ska rådet fatta beslut med enhällighet.

(5) Den 25 september 2013 avgav unionens inhemska rådgivande grupp, som inrättats i enlighet med artikel 3.5 i protokollet, ett positivt yttrande om förlängningen av perioden för rätten enligt vad som föreskrivs i artikel 5.8 a i protokollet.

(6) Rådet samtycker till förlängningen av rätten till att audiovisuella samproduktioner ska omfattas av parternas respektive ordningar för främjande av lokalt och regionalt kulturellt innehåll, enligt vad som föreskrivs i artikel 5.4, 5.5, 5.6 och 5.7 i protokollet.

(7) Detta beslut bör inte påverka unionens respektive medlemsstaternas behörighetsområden.

[1] EUT L 127, 14.5.2011, s. 1.
[2] EUT L 127, 14.5.2011, s. 6.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Perioden för rätten till audiovisuella samproduktioner för parternas respektive ordningar för främjande av lokalt och regionalt kulturellt innehåll enligt vad som föreskrivs i artikel 5.4, 5.5, 5.6 och 5.7 i protokollet ska förlängas med tre år, från och med den 1 juli 2014 till och med den 30 juni 2017.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar

A. TSAFTARIS

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 24 april 2014

om avslag på ansökan om godkännande av vissa verksamma biocidämnen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012

(Text av betydelse för EES)

(2014/227/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter ([1]), särskilt artikel 89.1 tredje stycket, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 ([2]) fastställs en förteckning över verksamma ämnen som ska utvärderas för att eventuellt tas upp i bilaga I, IA eller IB till Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG ([3]).

(2) För ett antal kombinationer av ämnen och produkttyper i den förteckningen har antingen alla deltagare dragit sig ur granskningsprogrammet eller har den medlemsstat som utsetts till rapporterande medlemsstat för utvärderingen inte mottagit någon fullständig dokumentation inom den tidsperiod som anges i artiklarna 9 och 12.3 i förordning (EG) nr 1451/2007.

(3) Kommissionen har således, och i enlighet med artiklarna 11.2, 12.1 och 13.5 i förordning (EG) nr 1451/2007, underrättat medlemsstaterna om detta. Informationen har också offentliggjorts på elektronisk väg.

(4) Ett antal företag har under de tre månader som följt på offentliggörandet uttryckt intresse för att överta uppgiften som deltagare för ett eller flera av de berörda ämnena och en eller flera av produkttyperna. Dessa företag har emellertid därefter inte lämnat in någon fullständig dokumentation eller har dragit sig ur granskningsprogrammet.

(5) I enlighet med artikel 12.4 och 12.5 i förordning (EG) nr 1451/2007 bör de berörda ämnena och produkttyperna därför inte godkännas i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 528/2012.

(6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för biocidprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ämnen som anges i bilagan till detta beslut ska inte godkännas för de produkttyper som anges där.

([1]) EUT L 167, 27.6.2012, s. 1.
([2]) Kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den 4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EUT L 325, 11.12.2007, s. 3).
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGT L 123, 24.4.1998, s. 1).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 24 april 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

Ämnen och produkttyper som inte ska godkännas

Namn	EG-nummer	CAS-nummer	Produkttyp	Rapporterande medlemsstat
Bis[1-cyklohexyl-1,2-di(hydroxi-.kappa.O) diazeniumat(2-)]-koppar	—	312600-89-8	7	AT
Bis[1-cyklohexyl-1,2-di(hydroxi-.kappa.O) diazeniumat(2-)]-koppar	—	312600-89-8	9	AT
Bis[1-cyklohexyl-1,2-di(hydroxi-.kappa.O) diazeniumat(2-)]-koppar	—	312600-89-8	10	AT
Nonansyra	203-931-2	112-05-0	10	AT
Glutaraldehyd	203-856-5	111-30-8	1	FI
Glutaraldehyd	203-856-5	111-30-8	13	FI
Disilveroxid	243-957-1	20667-12-3	11	SE
4,4-dimetyloxazolidin	257-048-2	51200-87-4	6	UK
4,4-dimetyloxazolidin	257-048-2	51200-87-4	12	UK
4,4-dimetyloxazolidin	257-048-2	51200-87-4	13	UK
2-butanon, peroxid	215-661-2	1338-23-4	3	HU
2-butanon, peroxid	215-661-2	1338-23-4	6	HU
Polymer av formaldehyd och akrolein	Polymer	26781-23-7	3	HU
Silverklorid	232-033-3	7783-90-6	3	SE
Silverklorid	232-033-3	7783-90-6	4	SE
Silverklorid	232-033-3	7783-90-6	5	SE
Silverklorid	232-033-3	7783-90-6	13	SE
Tallextrakt	304-455-9	94266-48-5	10	LV
Triklosan	222-182-2	3380-34-5	2	DK
Triklosan	222-182-2	3380-34-5	7	DK
Triklosan	222-182-2	3380-34-5	9	DK
2-fenoxietanol	204-589-7	122-99-6	3	UK

RÄTTELSER

Rättelse till Slutgiltigt antagande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2014

(Europeiska unionens officiella tidning L 51 av den 20 februari 2014)

På sidan I/117 ska tabellerna ersättas med följande tabeller:

”Tjänsteförteckning

Institution	2014		2013	
	Fasta tjänster	Tillfälliga tjänster	Fasta tjänster	Tillfälliga tjänster
Europaparlamentet	5 636	1 150	5 592	1 151
Europeiska rådet och rådet	3 065	36	3 117	33
Europeiska kommissionen	24 343	438	24 502	442
— administration	18 857	364	18 906	364
— forskning och teknisk utveckling	3 677		3 773	
— Europeiska unionens publikationsbyrå	655		669	
— Europeiska byrån för bedrägeribekämpning	310	71	303	75
— Europeiska byrån för uttagningsprov för rekrytering av personal	121	3	122	3
— Byrån för löneadministration och individuella ersättningar	180		182	
— Infrastruktur- och logistikbyrån i Bryssel	400		403	
— Infrastruktur- och logistikbyrån i Luxemburg	143		144	
Europeiska unionens domstol	1 555	436	1 578	417
Revisionsrätten	743	139	752	139
Europeiska ekonomiska och sociala kommittén	685	35	692	35
Regionkommittén	489	43	494	43
Europeiska ombudsmannen	45	22	39	28
Europeiska datatillsynsmannen	45		43	
Europeiska avdelningen för yttre åtgärder	1 660	1	1 669	1
Totalt	**38 266**	**2 300**	**38 478**	**2 289**

Tjänsteförteckning

Unionsorgan med juridisk personlighet	2014		2013	
	Fasta tjänster	Tillfälliga tjänster	Fasta tjänster	Tillfälliga tjänster
Decentraliserade organisationer	128	5 004	133	4 988
Gemensamma europeiska företag	62	345	62	319
Europeiska institutet för innovation och teknik		39		34
Genomförandeorgan		491		425
Totalt	**190**	**5 879**	**195**	**5 766”**

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV